

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ipsum peragas, ut quae ei desunt de plenitudine Imperialis culminis, per tuam beatitudinis munificentiam suppleantur. Papa refert: Audiuius frater episcope, quae loqueris, speciosa quidem dicta, sed non opere exhibita. Friuolum potest videri quod dicimus, & tamen in minimo commissa negligentia, facit argumentum de maximis: Ab iumento descendit nobis, strepam tenet sella sinistram, nescimus ad irrisionem, an aliorum, cum dextera fuisset obsequenti contrectanda. Rex stormachanti similis, risu soluitur: minimum se studuisse respondit strepis apprehendendis: Tu primus es, pater, cui tali officio deseruimus. Deinde iam commotior: Scire velim, officij hoc genus ex debito an sit, an beneplacito? Quod si ex beneuolentia descendit, quis causabitur negligentiam in spontaneo? Sin ex debito, parum interesse putamus quo latere accessit, qui venerabundus adorat. Hac verborum vicissitudine, quae multo plura inter colaterales amborum fuere, sine osculo discesserunt.

CAPVT XVII.

Postero die reuocatus in castra pontifex, adest. Rex iam experimento doctior, quam debuit, strepam apprehendit. Considentibus iterum papa verbum fecit: Solebant, inquit, qui ad coronam petendam venerant, pristinae aetatis principes, insigni aliquo facto Romanae ecclesiae beneuolentiam promereri: ut suo velut officio praeuenientes benedictionem, iam debitam coronam omnibus praclaro facinore testarentur. Sic Karolus dum dimittit Longobardos: Otto dum compescuit Berengarium: nouissimus Lotharius dum Normannos reprimere, coronam Imperij meruere: quocirca serenissimus rex Apuliam Romanae ecclesiae peculiarem prouinciam, iam à Normannis occupatam, nobis ecclesiaeque restituat: de-

indè quæ nostra sunt, facile exequemur. Principes respondēt: Ab longo itinere & multiplici per viam labore, attenuatas esse vires exercitûs, nec posse regem illis copijs, magnam inuadere prouinciam: Impleat in rege benedictionem pontifex, non se certâsse priorem officio pœnitebit: restitutos in sua principes, cum latio-ribus armis cum suo rege redituros, facturosq; quæ in rem ecclesiæ videbuntur. Cessit Papa contentioni, facturum spondens quæ peterentur: paterno se affectu commone-
re regem, videat, prospiciatque, quo sit itinere propter collocatas ab Romanis insidias ingressurus: Curaturos se principes responderant. Tum Henricus dux Leo Geroldum suum exhibens, Aldenburgensem postulat consecrari: Sed iam præmonitus Papa literis archiepiscopi Bremensis, aures auertit. Interea dispositis rebus, per viam Sutrio mouet rex, ingrediturq; Urbem incolumis, & à pontifice susceptus, in scalis Petri, benedictionis solenne munus accepit, Imperator Romani populi consalutatus. Sed dum ea celebritas virumq; principem, eorumq; pri-
mores detinet in Basilica principis apostolorum occupa-
tos, Romani cum pontifice parum concordēs, propter consules, & eadem ratione Imperatorem ducentes sus-
pectum, portas Urbis clausas tenuerunt: Friderici enim exercitus, quem duxerat magnum, in pratis quæ appel-
lant Neronis, tentoria stationesq; habebat. Romani tu-
multuantes, primum in Vaticanum erupere: quos ad-
gradus inuenerunt, in eos commissa prada ac cæde de-
bacchantur: Indè etiam in castra ausi procedere. Erant
autem proxima muris Henrici Leonis arma: milites
egressi, magnam stragem in Romanos retulerunt, re-
pulsis ad Urbem, qui cædi superfuerant. Pontifex egre-
gia Henrici & suorum virtute delectatus, postero die

electum suum consecrabat. Deinde quia in Lateranum erat proficiscendum cum Imperatore, & Romani per Urbem transitum negauere, magno circuitu extra Urbem facto, multis etiam millibus passuum circuitis, pontifex cum Imperatore Lateranum apprehendit: & inter stationes militum expleuit sacrum in ade Iohannis ministerium.

CAPVT XVIII.

Imperator in Germaniam regressus, Monasterij Westphaliae Pascha celebrat: Inde conuentum principibus indicit in Halberstadio, & inde Ratisspona: ubi controuersiam, quae Henrico Leoni fuit oborta de Bawaria, compositis rebus sedat. Quo etiam tempore, idem Henricus dux Saxoniae Phrisiam hostili agmine inuadit: sed parum profecit in locis palustribus, in quibus nihil erat loci copijs equestribus: quae res facit homines regionum talium indigenas, insolentiores. Cum vero Zueno Dania rex à nepotibus regno pelleretur, ad eundem confugit Henricum ducem, cuius armis regnum adductus, per dolum circunuenit Kanutū, quem oppressit, penè etiam cōfixurus Waldemarum. Sed ille meliore usus fortuna elabatur, postremò opprimens regem: quanos in nostra Dania sumus exequuti. Henricus etiam am dux eodem tempore Wandaliā, ferro igneq; cuncta vastans, ingreditur: Sed varia fuit hominum & fluxa fides, ut parum profuerit labor ille copiarū: Siquidem statim relapsi sunt, qui imperata se facturos pollicebantur. Imperator aut, quod pollicitus est pontifici, Italiam magno agmine ingreditur: & primos quidem Mediolanenses ad imperata facere cogēdos circūsedens, ad vota sua flexit: Ibiq; consumpto tempore, vltiorem in Italiam expeditionem illo tempore intermisit. Anno autem